

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania M. T.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 5 lipca 2019 r.,
zażalenia odwołującej się na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. akt III UK 291/18,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 4 czerwca 2019 r., III UK 291/18, odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej M. T. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 lutego 2018 r., III AUa (...).

Pełnomocnik ubezpieczonej złożył zażalenie na to postanowienie, wnosząc o „pozytywne rozpatrzenie zażalenia i przyjęcia oraz rozpatrzenia skargi kasacyjnej (...) z powodu nierozpatrzenia meritum skarżenia: braku wykonania rzetelnych państwowych badań przez 10 lat, nierozpatrzenia istotnych zagadnień prawnych takich jak dyskryminacja powódki określonym postępowaniem i zaniechaniem wykonania wobec niej rzetelnego procesu sądowego, zaniechaniem wykonania czynności procesowych – zbadania faktycznego zdrowia powódki, co jest obecnie europejskim obowiązkiem prawnym, a także nierozpatrzenia zarzutów dotyczących orzekania przez osoby będące stronami wobec M. T. ”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wniesienia jakiegokolwiek środka odwoławczego od orzeczenia Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 października 2007 r., IV CZ 28/07, OSNC 2008 nr 2, poz. 29; z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 61/07, Biul. SN 2008 nr 4, poz. 12; z dnia 15 lipca 2008 r., III UZ 3/08, LEX nr 497695; z dnia 7 października 2009 r., III UZ 3/09, LEX nr 560877; z dnia 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09, LEX nr 577837 i z dnia 21 września 2010 r., III PO 4/11, LEX nr 667492). Kodeks ten ustanawia jednolity system zaskarżania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, opierający się na zasadzie dwuinstancyjności. Przeciwnie prawomocnym orzeczeniom sądów drugiej instancji może być nadto skierowana do Sądu Najwyższego skarga kasacyjna (art. 398¹ § 1 k.p.c.), albo zażalenie (art. 394¹ § 1, 1¹ i 2 k.p.c.). Żaden przepis nie przewiduje natomiast możliwości zaskarżenia orzeczenia Sądu Najwyższego jakimkolwiek środkiem odwoławczym.

Z powyższych względów przedmiotowe zażalenie należało uznać za niedopuszczalne i podlegające w związku z tym odrzuceniu na podstawie art. 370 w związku z art. 398²¹ k.p.c., wobec czego Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.